

Slagelse har ogsaa anmodet os om, at vi saa nøje som muligt skulde regne med de nøgne Tal og se Kendsgerningerne lige i Øjnene. Det er baade nødvendigt, rigtigt og fornuftigt for os, som have stemt for Dagsordenen forleden Dag, ikke at lægge Skjul paa noget over for Befolkningen, men drage frem saa klart som muligt for denne Fordelene paa den ene Side og Tabene paa den anden. Det var det, det ærede Medlem for Viborg gjorde før, da han fremstillede Virkningerne af Toldloven ude i det daglige og praktiske Liv.

Alberti: Det ærede Medlem for Slagelse sagde, at enhver her i Rigsdagen har haft hans Materiale lige siden 1897. Saa forstaar jeg ikke, hvorfor det ærede Medlem pludselig i Dag rykker frem med hele dette Materiale og ramser det altsammen op. Hvis jeg hørte rigtigt, forstod jeg det ærede Medlems Udtalelser saaledes, at jeg skulde have anmodet ham om at komme frem med disse Ramser. Det har jeg slet ikke. Det, jeg har anmodet det ærede Medlem om, er noget ganske andet; det er Oplysninger om, hvordan Toldtællelserne og eventuelt Brændevinsforhøjelsen vil falde for de forskellige Samfundslag. Det ærede Medlem sagde, at naar man kritiserede hans Tale paa Basis af saa skrøbeligt et Materiale, som jeg har gjort, er det en enestaaende Upaalidelighed. Det ærede Medlem kunde lige saa godt sige, at naar man overhovedet kritiserer noget, som det ærede Medlem fremkom med, er det i sig selv en enestaaende Upaalidelighed at gøre noget saadant; det er i det ærede Medlems Øjne formasteligt, ja næsten Højforræderi. Jeg mener, at naar man vil kritisere noget, der fremkommer fra et andet æret Medlem, saa behøver man egentlig i og for sig ikke at stille noget særligt Materiale op til det. Vi have allesammen Lov til at rette Spørgsmaal til hverandre, Lov til at kræve at faa at vide, hvorledes dette eller hint Resultat, som et æret Medlem er kommet til, er fremkommet. Andet har jeg ikke forlangt af det ærede Medlem, og om end det ærede Medlem, tilforn i alt Fald, har været en stor Profet i Toldsagen, maa han dog finde sig i at faa saadanne Spørgsmaal rettede til sig og maa finde sig i, naar han ikke kan besvare Spørgsmaalene, at staa som den, der har villet have os til at gøre noget, som vi maaske ikke vilde kunne forsvare. Det ærede Medlem sagde: Ja, mine Spørgsmaal kunde han godt besvare, men ikke besvare dem i den Form. Men Spørgsmaalenes Indhold er jo paa det

allernøjeste knyttet til den Form, hvori de ere fremsatte. De to Ting kunne slet ikke skilles fra hinanden. Jeg er vis paa, at det er noget, alle, endog det ærede Medlem vil erkende, at naar man skal afveje, hvorledes disse Loves Fordele og Tab stille sig for de forskellige Samfundskasser, kan man kun gaa den Vej, jeg er gaaet, ved at kræve netop de Oplysninger, som jeg har krævet. Det ærede Medlem sagde, at ved Beskyttelsestolden kan man slet ikke oplyse noget, fordi man mangler Kvittringer fra Fabrikanterne. Se, det lyder jo meget kønt, men jeg troede egentlig ikke, at det var Fabrikanternes Kvittringer, man behøvede for at se, hvor meget Beskyttelsestolden kan skade Borgerne i Landet, som skulle købe. Det maatte man jo kunne se ganske simpelt ved at sammenligne Varer fra Udlandet af samme Godhed med dem, som Fabrikanterne her i Landet lave, og saa at se, hvilken Forskel der er paa den Pris, for hvilken Varen fra Udlandet, afsat fra Tolden, kan indføres her i Landet, og saa den Pris, Fabrikanterne forlange. Det ærede Medlem synes ikke om, at jeg havde talt om Koføeds Afhandling igen. Nej, det forstaar jeg saamænd saa godt. Det ærede Medlem sagde: Ja, men han havde ogsaa paaberaabt sig Oplysninger fra Landhusholdningsselskabet, og der var en Arbejders Toldskat sat til 41 Kr. Men hvoraf ved det ærede Medlem, at ikke netop den eller det Par Arbejdere, han omtaler efter Landhusholdningsselskabets Afhandling, ogsaa har arbejdet under særlige Forhold, ogsaa har været Arbejdere med forholdsvis gode Indtægter? Det maa det ærede Medlem lade staa fast, at han er kommen her i Tinget og har paaberaabt sig som almindelig Norm for Landarbejdere Resultater i en Afhandling, som kun gjaldt de allerbedst stillede Landarbejdere, uden at oplyse os i allermindste Maade derom. Det maa det ærede Medlem lade staa, og jeg mener, det danner et ganske udmærket Pendant til det ærede Medlems Udtalelse om „enestaaende Upaalidelighed“. Det ærede Medlem sagde, at den toldbeskyttede Industri har med Nøb og Klør forsvaret sig mod de Nedsættelser, der ere foretagne paa Toldforslaget. Ja, det tvivler jeg slet ikke om, men det beviser jo slet ikke, hvor store Nedsættelserne ere, det beviser ikke, med hvilke Beløb Nedsættelserne ville ramme Industrien, og endnu langt mindre viser det jo, hvorledes Nedsættelserne ville fordele sig omkring i de forskellige Samfundslag, som skulle betale Brændevinsskatten, og naar man er inde paa hele denne Debat,